

224. Og hør, du liden Ingeborg.

(Hr Oluf og Ingeborg.)

Andante con moto.

Fr. Palmer.

1. Og hør, du li-den In-geborg, som vil i Kloster
gaa, i Af - ten Dansen helst med mig du træ-de maa. Naar Faklen brænder
ly-ste-lig, og Strengen gi-ver Klang, du fin-der Trøst i Dan-sen og glemmer Kloster-
gang.

dim.

2. Og hør, Hr. Oluf Strangesøn, og mærk paa mine Ord!
Med dig jeg danse vil langt heller, end du tror;
men aarle alt i Morgen under festlig Salmesang
jeg søger Trøst mod Sorgen i stille Klostergang.
3. Og hør, du liden Ingeborg, nu lyder Salmesang!
Til Altret lad os gaa i festlig Kirkegang.
Med Sorgerne de tunge jeg din Støtte være vil,
vi hente hos Guds Moder Velsignelsen dertil.
4. Nu har den liden Ingeborg forvundet al sin Harm;
thi sødt er Livet ved en kærlig Mages Barm.
Naar Børn om hende slynge sig med Dans og Jubelsang,
hun ejer Moderglæden og gleumer Klostergang.